

(1919. március 21.– augusztus 1.). Nyilvánvaló, hogy a beilleszkedés az új, ismeretlen politikai rendszerbe és környezetbe a tanácstalanság, bizalmatlanság és reménytelenség érzelmvilágát hozta létre. Néhány hónapot követően pedig már a *Horthy Miklós* (1920. március 1. – 1944. október 16.) kormányzó által vezérelt politikai és társadalmi rendszer működési magatartását kellett gyakorolni.

Az említett politikai vélemények környezetének különböző tartalmú halmaza foglalta magában tehát a Bányászati és Erdészeti Főiskola 184 éves, és benne a Vaskohászati Tanszék 46 éves selmecebányai működése után Sopronba történt kényszerű átmenekítését, mely egyben a magyar kohómérműképzés eddigi történetének legsúlyosabb válságát jelentette.

6. A kényszerű átmenekítéssel gerjesztett érzelmek összefoglaló zárszavai

Alma Materünk és benne a Vaskohászati Tanszék 100 évvel ezelőtt történt eseményeinek visszaidézésével született meglátások és gondolatok sora, illő és méltó módon a folyamatok következményeiben (is) részes professzor

megnyilatkozásával zárható le meggyőzően és hitelt érdemlően.

Mihalovits János, a Sopronban már konszolidált főiskola akkori rektora, az 1923/24-es tanévnyitó beszédében ugyanis a következő szavakkal fejezte ki az átmenekítés jellemzését szolgáló érzelmi gondolatait [1]:

A székhelyváltoztatás olyan volt, „...mint mikor ősei kúriájától búcsúzik az önhibáján kívül birtokavesztett földesúr. Elhagyni kénytelen a fekete rögöt, melyet vérbeli nemzedékek átörökített vonzalma erkölcsi kincscsé avatott; a táj lakóit, akikhez családját, a történelmi kapcsok és emlékek a kegyeletnek és megbecsülésnek hervadhatatlan fonadékaival fűzték; a kis vidéki társadalmi kört, amellyel a kölcsönösen megértett és átértett hagyománynak tiszteletében és ápolásában lelkileg együtt élt.”

A Selmecebányát méltán megillető, elmélyült ragaszkodás részbeni feláldozása, valamint a főiskola iránt érzett, kiérdemelt nagyrabecsülés és szeretet együttes hatása is kellett ahhoz, hogy Alma Materünk, s azon belül Vaskohászati Tanszékünk Magyarországa, azaz miénk maradjon. Így az átmenekítés hazafias és nemes cselekedetté magasztosult.

Irodalom

- [1] Vivat Academia. Az OMBKE és az OEE Emlékkönyve, 1985.: Törekvések a főiskola áthelyezésére és szétválasztására . pp. 168–172.
- [2] *Farkas Ottó*: A selmecebányai vaskohászati képzés jellemzői és meghatározó professzorai. BKL Kohászat 2017., 6. pp. 53–56.
- [3] *Barlai Béla, Kövesi Antal*: A főiskolai tanács memoranduma a bányászati és kohómérműki szakosztály áthelyezéséről. Bányászati és Kohászati Lapok. 1917. júl., pp. 7–13.
- [4] *Barlai Béla*: Nyílt levél az OMK Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület tagjaihoz a főiskola áthelyezése ügyében. Bányászati és Kohászati Lapok. 1918. júl., pp. 245–247.
- [5] Emlékkönyv, Miskolc 1992.: A világháború sodrásában, negyedszázados jubileum, pp. 52–54.
- [6] Selmecebányai Főiskola 1735–1985. NME Miskolc 1985.
- [7] *Zsámboki László*: Selmecebányáról indultunk. ME Miskolc, 1999.
- [8] A selmecebányai akadémia oktatóinak lexikona 1735–1918. NME Miskolc, 1983.
- [9] *Farkas Ottó*: A Vaskohászati Tanszék története. BKL Kohászat, 1959. dec., pp.43–50.

„Selmec, Téged soha nem feledtünk!”

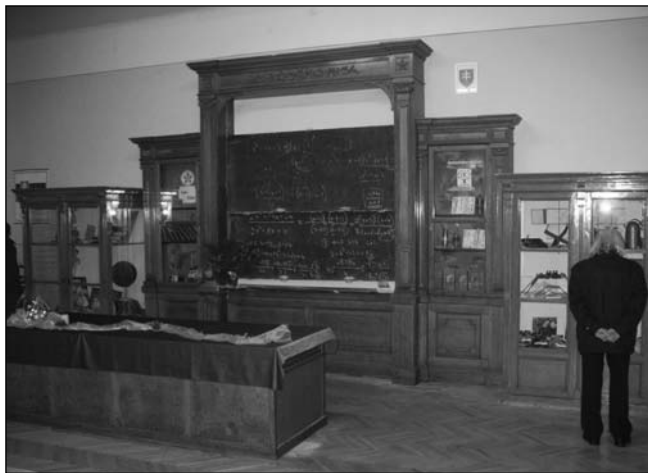
A Soproni Egyetem és a Miskolci Egyetem közös megemlékezése Selmecebányán

Az Alma Mater 100 évvel ezelőtt indult el Selmecebányáról új „hazát” keresve. Ebből az alkalomból az utódintézmények megemlékezési programsorozatát szerveztek. Ennek egyik elemeként a Soproni és a Miskolci Egyetem nosztalgiaevadot indított Selmecebányára, amelyre a szervezők meginvitáltak minden akadémiai örökösöt, balekot, Firmát, Veteránt, és Ultra Supra Veteranissimust. A programon részt vettek a Soproni Egyetem, a Miskolci Egyetem és az Óbudai Egyetem Bánki Karának okta-

■ A selmecebányai pályaudvaron

tói, hallgatói. Megemlékezni hívtak mindenkit a dicső selmecebányai időről, tisztelni az ősi Alma Mater előtt, köszönetet mondani a városnak és azoknak az embereknek, akik jelenleg, más történelmi környezetben is tisztelik és vigyázzák a Selmecebányai Akadémia örökségét. Selmecebányán megtekintettünk olyan akadémiai épületeket, amelyek eddig részben vagy teljesen elzártak voltak. Méltó szakestélyen vehettünk részt, és nem utolsósorban lehetőségünk volt a balek-firma generációinknak egy közös,

■ Az Akadémia egyik előadótermében

■ Gyülekezés a Fritz-ház előtt

selmeci tradíciók szellemében eltöltött találkozóra.

A Nyugati pályaudvaron már benn állt, várt bennünket a Nostalgiaevonat, mely külső megjelenésében is a régi, „békebeli” időket idézte elénk. A Teátrum, a Büfé, a Puskás Öcsi kocsija, a híres piros NOHAB mozdony, mind-mind az elmúlt korszak gyöngyszeme. Izgatottan gyülekeztek a peronon a bányász–kohász–erdész ruhás hagyományörző diákok és volt diákok, akik a megemlékező rendezvénysorozatra jöttek. Itt találkoztunk az OMBKE részéről *Kőrösi Tamás* főtitkárral, *dr. Szabados Gábor* főtitkár-helyettesével, *Kopasz Lászlóval*, *Boross Péterrel* és feleségével és *Mayerhoffer Ferenc*cel, akikkel együtt töltöttük el a két napot. A névsorolvasás után végre felszállhattunk, és belülről is megcsodálhattuk a

vasokat. Az utazás jó hangulatban telt, a szerelvényen akadémiatörténeti, hagyománytörténeti előadásokat hallgattunk, selmeci diáknótákat énekelünk. Megérkezvén Selmecbányára a transzfer, az ebéd, a szállás elfoglalása dinamikus lezajlott, mely ismét a szervezők jó munkáját dicsérte.

Késő délután gyülekeztünk az Akadémiánál a Bányászati Palota előcsarnokában, ahol *Mgr. Nadežda Babiaková* főpolgármester asszony személyes hangvételű köszöntőjét követően, *prof. dr. Náhlik András*, a Soproni Egyetem rektora ünnepi beszédét, majd a Miskolci Egyetem képviselőjében *prof. dr. Szűcs Péter* dékán megemlékezését hallhattuk. Megilletődötten sétáltunk végig az egykori Alma Mater folyosóin, s kukkantottunk be a tantermekbe és nem

utolsósorban lehetőségünk volt a balek-firma generációinknak egy közös, Selmeci tradíciók szellemében eltöltött találkozóra.

Este a soproni, illetve a miskolci diákok által rendezett szakestélyeken vettünk részt, ahol a „komoly poharak” keretén belül hallhattuk a 100 évvel ezelőtti történelmi, költözési események mozzanatait.

Másnap délelőtt a jó hangulatú városnézésen megtekintettük a nevezetességeket, és az akadémiai vonatkozású épületeket, a Fritz-házat, a Joergest-ház aknáját. Az ebédet követően visszaindultunk a különvonattal Budapestre.

Nagyon örültünk, hogy egy ilyen különleges eseményen, egy ilyen jól szervezett kiránduláson vehettünk részt!

Nagné Halász Erzsébet

A Miskolci Egyetem hírei

• 2018. november 21-én rendezte meg a Műszaki Anyagtudományi Kar a Tudományos Diákköri Konferenciát, melynek keretében négy szekcióban 29 előadás hangzott el. A szakmai zsűri négy dolgozatot I. díjjal, négy dolgozatot II. díjjal, nyolc dolgozatot III. díjjal, négy dolgozatot különdíjjal jutalmaztak.

Az I. díjas TDK dolgozatok szerzői:
– *Bubonyi Tamás* (konzulens: *Dr. Barkóczy Péter*)
– *Prekob Ádám* (konzulens: *Dr. Vanyorek László*)

– *Gyarmati Gábor* (konzulens: *Mende-Tokár Monika*, *Dr. Mende Tamás*, *Kovács Zoltán*)

– *Jakab Zsófia* (konzulens: *Dr. Dobó Zsolt*)

• A régió vegyiparának összefogása első lépéseként 2017 őszén rendezték meg az 1. Vegyipari Pályorientációs Napot általános és középiskolás diákok számára. A nagy sikerre való tekintettel a rendezvényt 2018-ban megismételték. November 14-én a Miskolci Egyetem díszaulájában várta az érdeklődőket a Miskolci

Egyetem Műszaki Anyagtudományi Kara és Gépészmérnöki és Informatikai Kara, valamint a Borsodchem Zrt., a Kis Cégcsoport és a MOL Petrolkémia Zrt. képviselői. A rendezvényen több mint 500 általános és középiskolás diák vett részt, valamint a régió vegyiparához kapcsolódó műszaki szakgimnáziumok kiállítóként is jelen voltak.

• 2018. december 6–7-én Nyílt Napok keretében várta a Miskolci Egyetem a képzéseit iránt érdeklődő fiatalokat. Közel 2000 diákkal és szá-